

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.6.2022
SWD(2022) 168 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

[...]

Ledsagedokument til

forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning

om naturgenopretning

{COM(2022) 304 final} - {SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final}

Resumé (maks. 2 sider)
Konsekvensanalyse af forordningen om naturgenopretning
A. Behov for handling
Hvad er problemet, og hvorfor udgør det et problem på EU-plan?
Det generelle problem er, at tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemerne fortsætter i et alarmerende tempo. Som anført i den europæiske grønne pagt er dette en af de største trusler, som EU står over for i de kommende årtier, fordi vores samfund og økonomi er stærkt afhængige af de fordele, som sunde økosystemer giver. Den geopolitiske udvikling i Europa har understreget behovet for at sørge for sikre og modstandsdygtige fødevarer systemer, og desuden udgør klimaændringer og tab af biodiversitet betydelige langsigtede trusler mod landbrugets produktivitet. Genopretningen af naturen fungerer som en forsikringspolice for at sikre EU's langsigtede bæredygtighed og modstandsdygtighed på tværs af en række økonomiske sektorer. Hidtil har genopretningen af økosystemer i hele EU imidlertid slet ikke været tilstrækkelig til at håndtere disse udfordringer, og økosystemerne forringes fortsat. Selv om der findes specifikke politikker, der bidrager til genopretning af økosystemer, er der også mange mangler: manglen på specifikke mål i den eksisterende lovgivning som f.eks. habitatdirektivet, det faktum, at adskillige økosystemer (såsom skove og agroøkosystemer) ikke er tilstrækkeligt omfattet af lovgivningen, og det forhold, at de frivillige mål, der tidligere er blevet fastsat, er ineffektive. Generelt har de hidtidige forsøg ikke været tilstrækkelige til at opnå en genopretning i det omfang og på det niveau, der er nødvendigt.
Hvilke resultater skal der opnås?
Det specifikke mål er at genoprette forringede økosystemer i hele EU (f.eks. vådområder, skove, marine økosystemer, agroøkosystemer, vandløb og søer samt alluviale levesteder) og især dem, der har størst potentiale til at opfange og lagre kulstof, og at forebygge og mindske konsekvenserne af naturkatastrofer. Dette bør bidrage til at sikre, at EU's biodiversitet er på vej mod genopretning senest i 2030, og at der iværksættes genopretningsforanstaltninger for alle EU-økosystemer, der har brug for genopretning, senest i 2050. Ansvaret for at nå dette mål vil ligge hos EU og medlemsstaterne. De operationelle mål er: a) at fastsætte retligt bindende mål, som supplerer de eksisterende retlige instrumenter, for genopretning af økosystemer og bevarelse af dem i god stand, og b) at etablere en effektiv gennemførelsesramme, hvor medlemsstaterne udarbejder nationale genopretningsplaner for, hvordan målene skal nås, med angivelse af tilstandsvurderinger, genopretningsplanlægning, rapportering og finansiering. Kommissionen vil gennemgå planerne og regelmæssigt vurdere fremskridtene.
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan (nærhedsprincippet)?
Den merværdi på EU-plan, der kan opnås, hænger sammen med den grænseoverskridende karakter af forringelsen af økosystemerne. Med udgangspunkt i eksisterende EU-lovgivning er der behov for en koordineret og sammenhængende indsats for at opnå et betydeligt genopretningsniveau og give EU den troværdighed, der skal til for at føre an på den globale scene.
B. Løsninger
Hvilke løsninger er der overvejet for at nå målene? Foretrakkes en bestemt løsning frem for andre? Hvis ikke, hvorfor?
Løsning 1: referencescenariet bygger på antagelsen om, at biodiversitetsstrategien for 2030 og relevante EU-politikker og nationale politikker gennemføres, uden at der indføres retligt bindende genopretningsmål. Løsning 2: der fastsættes et overordnet retligt bindende mål om at genoprette økosystemerne i EU senest i 2050. Løsning 3: der fastsættes en række økosystems specifikke retligt bindende mål og forpligtelser til at genoprette en bred vifte af økosystemer senest i 2030, 2040 og 2050 (f.eks. vådområder, skove, marine økosystemer, agroøkosystemer, vandløb og søer samt alluviale levesteder). Der kan på et senere tidspunkt indføres yderligere mål for de økosystemer, for hvilke der endnu ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger, på grundlag af en EU-dækkende metode. Løsning 4: er en blanding af løsning 2 og 3: et overordnet mål om at fremme de generelle fremskridt understøttet af retligt bindende økosystems specifikke mål. Dette er den foretrukne løsning.

Hvad er de forskellige interessenters synspunkter? Hvem støtter hvilken løsning?
Interessenterne støtter det synspunkt, at der skal gøres en meget større indsats med hensyn til genopretning og i juridisk henseende. Dette understøttes af flere synspunkter om et overordnet mål samt økosystemspecifikke mål. Nogle interessenter, herunder dem, der dagligt arbejder med naturressourcer/levesteder (navnlig skovbrugere og visse arealanvendere), sætter spørgsmålstegn ved merværdien af yderligere lovgivning.
C. Den foretrukne løsnings virkninger
Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes — ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?
Den foretrukne løsning 4 vil give en række fordele. For det første vil den medføre betydelige forbedringer af biodiversitetens tilstand og økosystemernes sundhed i hele EU. Den trinvis tilgang giver hurtigt positive gevinster, og der sikres også en bred dækning på længere sigt. Desuden vil forbedringer af økosystemernes sundhed resultere i en betydelig forøgelse af deres kapacitet til at give flere fordele såsom modvirkning af klimaændringer, forebyggelse og reduktion af konsekvenserne af katastrofer, forbedret vandkvalitet, renere luft, sundere jordbund og generel trivsel. Vurderingen viser, at fordelene er langt større end omkostningerne. Fordelene ved at genoprette en bred vifte af EU's tørveområder, vådområder, skove, heder og krat, græsarealer, vandløb, søer og alluviale levesteder samt vådområder langs kysterne kan anslås til ca. 1 860 mia. EUR (mens omkostningerne anslås til ca. 154 mia. EUR). Der forudses også betydelige fordele for andre økosystemtyper som f.eks. hav- og byøkosystemer og genopretning af bestøverbstande.
Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes — ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?
De største omkostninger vil være forbundet med genopretning af økosystemer og deres vedligeholdelse. Visse omkostninger kan opstå som følge af mistede indkomster, f.eks. for landbrugere, skovejere eller fiskere, mens de går over til mere bæredygtige metoder; disse omkostninger kan eventuelt helt eller delvis dækkes af EU-midler og andre finansieringskilder. Den foretrukne løsning medfører også administrative omkostninger til at udvikle fælles overvågningssystemer, udvikle og gennemføre nationale genopretningsplaner og til at kontrollere fremskridt. Der vil være omkostninger både i medlemsstaterne og på EU-plan.
Hvordan påvirker den foretrukne løsning SMV'er og konkurrenceevnen?
Den foretrukne løsning vil især på længere sigt skabe positive virkninger for virksomheder, der er direkte afhængige af sunde økosystemer (færre oversvømmelser, mindre tørke, bedre vandkvalitet og -kvantitet, SMV'er, der er involveret i genopretningsaktiviteter), samt turistindustrien. Det forventes, at landbrugere, skovbrugere og fiskere vil få visse omkostninger som følge af ændret arealforvaltningen, reduceret fiskeri eller tilpasning til nye metoder.
Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?
Der vil være omkostninger i forbindelse med iværksættelsen af aktive genopretningstiltag samt køb af jord, kompensation til jordejere, jordbrugere eller fiskere for ekstraomkostninger og indkomsttab samt administrative omkostninger for medlemsstaterne i forbindelse med udvikling og gennemførelse af nationale genopretningsplaner. En betydelig del af de 10 % af FFR, der er afsat til biodiversitet frem til 2026, kan anvendes til at støtte medlemsstaterne.
Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?
EU vil kunne gå foran med et godt eksempel i internationale forhandlinger om biodiversitet, f.eks. inden for rammerne af konventionen om den biologiske mangfoldighed. Udviklingen af fælles overvågningsmetoder og potentiel genanvendelse af data i andre EU-økosystemovervågningskontekster vil kunne give fordele i form af forenkling. Forordningen om naturgenopretning vil også være et vigtigt bidrag til opfyldelsen af den europæiske grønne pagt, herunder målene i klimaloven, klimamålene for 2030 og EU's tilpasningsstrategi.

Proportionalitet?
En retsakt med et overordnet mål om genopretning kombineret med en række specifikke mål, der omfatter en bred vifte af økosystemer, står i et rimeligt forhold til omfanget og rækkevidden af de mål, der skal nås.
D. Opfølgning
Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?
Det anslås, at retsakten vil træde i kraft i 2023 og vil blive taget op til fornyet overvejelse i 2035. Eventuelle ændringer vil f.eks. kunne omfatte yderligere mål, når der foreligger tilstrækkelige data og viden. På grundlag af de data og oplysninger, som medlemsstaterne regelmæssigt stiller til rådighed, vurderer Kommissionen fremskridtene med hensyn til at nå målene.